



Pag 2 – Editorial

pag 3 - Marele Premiu Radu Baci
Etapa Leghia – Costel Pintilie

pag 6 - Amintiri despre oamenii de peste Goban
Un Bilanț al Vieții lui Bob din perspectiva Goului -
De Robert Lamming

pag 11 – Filozofia și practica Goului
Principiile în GO – partea 2 - Dorin Chiș

pag 16 - O partidă kyu comentată de un shodan
Christopher L Wuest, Dan Cristian Tacu

pag 20 - Participarea jucătorilor români la Openurile
Europene – Iulian Dragomir.

Pag 24 - Good and Bad – Gabriel Vlad

pag 25 - Go Artistic – Costel Pintilie

pag 26 - Dicționar de Go Japonez Român- Supliment –
Costel Pintilie

Pro Go

Editorial

Cică istoria se repetă. S-o fi repetînd ea, dar nu întotdeauna. Acum două numere bietul Codrin a tras de mine pentru fiecare articol și informație. Apoi îmi promisesem să fiu pregătit din timp cu partea mea dar nu fuse să fie, și iar m-a găsit dormind pe tînjală, așa că tot el ... Alt mit urban e că șeful nu face nimic, și că doar subalternii trag ca boii. Se vede că nu întotdeauna e așa, pt că altă poveste spune că undeva pe un cîmp sau la o casă în construcție se apropie cineva și întreabă pe cel mai apropiat despre cine e stăpînul.
- Păi nu se vede? E ăla care trage mai tare! Acum la tura trei pornisem iar cu gînduri mari imediat după ce terminasem cu precedentul număr, dar numa bine că mi-a trăsnet să plec la Leghia și am amînat cîteva zile, revenit de acolo și cu material de încă un articol nu știu cum m-am trezit că a trecut luna, și dacă tot a trecut, zic că lasă pentru cînd o începe să trepideze șefu. Și am mai așteptat eu o lună, termenul a trecut, și șeful mîlc, ... ca el mîlc și eu că doar am atîtea altele pe cap. Dar într-un final realizez că se cam poate să

ne călcăm promisiunea. Nu știu de ce tace, poate s-a acrit după ce de două ori la rînd a primit mai mult șuturi decît aprecieri, poate are prea multe alte urgențe. (Într-un final aflu că asta e, o dată cu începerea școlii programul i-a fost afectat, și timpul ce trebuia dedicat revistei, nu a mai putut fi înghesuit în grafic.) Poate nu mai are chef deloc. Și dacă nu are, eu rămîn cu mesajul lui Bob publicat pe jumătate, cu dicționarul în aer, și cu o promisiune încălcată, așa că iau rața de coarne. Deja patru articole există, dacă număr pe lîngă cele trei ale mele pe cel a lui Gabi. Am primit și un comentariu la o partidă, și în plus am mai dat pe undeva și de o problemă meseriașă, așa că jumate s-a rezolvat. Mai somez vreo doi dintre cei de treabă și chit că iese ceva mai subțirel, măcar iese. Și în plus nici nu am de gînd să dedic mai mult de două zile, (au fost ele mai multe) deci la repezeală va ieși o făcătură. Nu-i bai, cu atît mai bine. Se va avea cu ce să se compare treaba mai bună făcută de Kiru și Codrin pînă acum. Și în plus, cine știe, poate această treabă de mîntuială îi va face pe cei capabili să se rușineze, și să contribuie un pic mai energic cu materiale.

Materialele pentru numărul următor sînt așteptate pînă pe data de 28 oct pe adresa redacției
office.progo@gmail.com

Concurs. Descrieți mesajul ascuns în coperta înfîi. Cel mai original răspuns va primi un premiu surpriză.



Marele Premiu Radu Baci Etapa Leghia

Despre Marele Premiu Radu Baci, s-a vorbit mult, așa cum și merită. Acum când se apropie ultima etapă apărînd public și imagini cu trofeul. Dar eu ce puteam spune dacă nu am fost prezent? Singura etapă mai apropiată de mine, cea de la Brașov m-a prins pe picior greșit și am ratat-o.

Și apare Leghia, care e departe, tare departe. (Băi Asgarzi dați-ne mai repede tehnologia de teleportare). Dar chiar așa departe apar cîteva elemente care înclină brusc balanța către ideea de a mă aventura pînă acolo. În primul rînd toți cei înscriși sînt cam de aceeași tărie ca și mine. Am jucat în multe concursuri, și nu m-am simțit niciodată mulțumit să bat drumul atîtea ore pentru ca din 5 partide, două sau trei să le joc la diferențe de zece ranguri. Al doilea element este locația. La cabană în pădure. Afară se topea asfaltul așa că ideea de răcoare devenise tare apetisantă. Și firul de nisip care probabil a înclinat balanța a fost prețul la cazare. Anul ăsta cu toată conspirația asta a prețurilor,

veniturile suplimentare m-au ținut binișor peste linia de plutire, așa că nu m-ar fi ruinat cîteva zeci de lei în plus. Dar am cam prins fobie pe speculă, pe disperarea generală care îi îndeamnă pe mulți să te jupoaie de cum te prind un pic la înghesuială.

În cele din urmă prețul s-a dovedit a fi chiar și mai mic decît cel prezentat inițial, iar practic putea fi și mai mic pentru cei dispuși să renunțe la confort un pic pentru zece lei. Mai precis, prețul fiind pe cameră nu pe pat sau pe persoană, în camera unde am fost, fiind trei paturi dintre care două duble, prețul pe persoană ar fi ajuns la sub 20 de lei. Altă surpriză plăcută acolo au fost meniurile care la prețuri normale erau foarte consistente.

Dar am cam sărit peste firul povestirii. Decis deci să comit această ieșire, soarta a făcut ca escapada să îmi fie suplimentată de generoasa ofertă a lui Viorel de a îmi vizita bîrlogul ascuns undeva într-o văgăună între munți. Nu știu cum de m-a ghicit că tare îmi vine să evadez, să mă ascund într-un astfel de loc uitat de lume. Doar dependența de internet, și psihică și financiară m-a împiedicat pînă acum să o comit. Cuibăriți într-o rulotă două nopți am ascultat rîulețul care ne cînta dintr-o bulboană parcă preaslăvind

eternitatea. Ziua dintre cele două nopți am fost atît ocupat cu leneveala așteptîndu-l să vină de pe la treburile lui, că nici nu am observat cînd a venit iar seara și vremea de a ne încălzi iar la un mic foc de lemne.

Ajungem și la Leghia, care nu e chiar cabană ci minihotel, dotat cu multe săli de mese, și evident și o terasă unde mulți au și preferat să joace. Pentru cei sătui de betoane sînt și vreo zece căsuțe pitite printre copaci. La marginea parcării generoase este chiar și o piscină.

Turul de orizont fiind făcut, mă uit după gazde. Liniște și pace. Eu mă temeam să nu întîrzii, dar se vede că a fost temere deșartă. De fapt cine ne fugărea? Ne luăm liniștiți camera, care e ok, mobilă ponosită, dar e curat. Apar și Kiru și restu, se fac înscrierile, ospătarul face ochii mari la gobanurile noastre, amintind de lungile seri de iarnă în care omorau timpul cu scrabble și altele, și se vede că tare ar fi interesat să învețe și Go.

Prima partidă era cît pe ce să fie surpriză. Călin, cu 6 ranguri mai jos în Civ îmi demonstrează că știe mai multe decît ar da de înțeles rangul, și abia în yose reușesc să mă salvez, la o distanță de doar 3 puncte.

La a doua și a treia partidă am ieșit pe terasă. E mult mai bine. Păcat că un compresor ne tocea creierii în apropiere. E singurul punct negativ pe care îl pot remarca, dar care oricum era insesizabil cînd partida se încingea.



Spre seară locul se aglomerează, apare o nuntă. Camera

mea dă spre sala unde va fi scandalu. Mai că mă bate gîndu să insistăm să luăm cameră pe partea cealaltă, dar nu am probleme cu somnul așa că mă resemnez. Nu după mult timp apare și familia Toma în trecere spre alt concurs. Se încing spiritele. Cu cine să fie împerecheați a doua zi. Pînă acum rezultatele erau echilibrate, confruntările mergeau uns. Dar acum pentru doar două partide să între doi daniști între kyu, evident se produce un dezechilibru. Mie oricum nu îmi plac concursurile unde nu se joacă toate partidele pentru ca unii se înscriu de la jumate, sau alții pleacă mai devreme. Ceva pare dereglat. Ascult discuțiile. Viorel se oferă să fie de sacrificiu pentru a feri măcar pe unul din cei aveau podiumul în vizor. Analizez și eu în viteză variantele, și enunț scurt. -Orice ați face concursul se denaturează, și plec să mă alătur celor ce pregăteau focul de tabără.



Și pe lîngă foc ce poate fi? Bere pălincă, slană friptă, nu intru în detalii, va las să vă imaginați. Deși îmi place să povestesc, unele lucruri nu se pretează la a fi povestite ci doar gustate, după cum bine zice o vorbă auzită prin generală. Era vorba de poezie. Și cică a face analiza literară a unei poezii e ca și cum în loc să savurezi o piersică o scoți din gură ca să vezi cum arată.

Nunta cu DJ ul lor mă chinuie mai mult decît sperasem, dar nu atît cît boxele lor să mă dea jos din pat. Dar măcar nu au fost chiuituri cum se întîmpla pe la noi. Sau or fi fost dar deja adormisem.

Ziua a doua începe cu o veste bună, Tomiță decide că e mai bine să dea un simultan decît să tulbure cursul liniștit al concursului. Cu două victorii din trei pînă acum sînt mulțumit, și nu îmi mai fac griji pentru ceea ce va urma. Partida a patra cu Ioana Catinean este tot o surpriză dar de altă factură. La fel ca mine preferă sanrensei, dar asta nu e singura asemănare între stilurile noastre de joc. Aceste

asemănări mă fac să privesc partida dintr-o cu alta perspectivă decât cea obișnuită, goana după puncte, sau lupte de dragul luptelor. Acum după ceva vreme am și uitat ce am făcut, dar rețin că dacă aș fi pierdut tot m-aș fi bucurat pt că de fapt aș fi câștigat tot eu, adică mai precis, cineva ca mine.

Punctul câștigat are un efect de stres în clasament. Mă propulsează la masa întâi, pentru a îl înfrunța pe Marcu Octavian care e neînvins, și care așa vă rămîne. Partida e cu miză, calculăm deja variante posibile, pentru a vedea ce și cum iese în funcție de rezultatul nostru. Nu rețin să fi fost vreodată atât de interesat de clasament și de rezultat. Mă sperie ideea că aș putea câștiga, și asta îmi influențează jocul, așa cum s-a întâmplat de fiecare dată în rarele ocazii cînd o victorie ar fi fost ceva prea greu de înghițit.



Ingeniozitatea lui Kiru a produs surpriza celor ce și-au găsit bolurile pline cu piese de joc, foarte foarte ieftine. Nu costă decât timpul consumat pentru a le aduna de pe jos din parcare, sau albia râulețului, de unde le-o fi adunat.

Concursul se termină parcă prea repede. Mai era timp de încă o partidă, dar după o scurtă și intimă festivitate de premiere, se așterne liniștea unei dupăamieze calme ce prevestește plictiseala unui drum de 24 de ore singur prin gări și trenuri.

Costel Pintilie





Pro Go

De pe la alții

Amintiri despre oamenii de peste Goban

De Robert Lamming

Un Bilanț al Vieții lui Bob din perspectiva Goului -

Pentru Costel partea 2

Mi-ar fi dificil să stabilesc care din experiențele asociate Goului stă net deasupra celorlalte, dar printre cele mai importante este relația mea cu jucătorii din Galați care s-a

petrecut de-a lungul anului în care am lucrat ca reprezentant al limbii Americane, predînd la Universitatea Dunărea de Jos. Chiar în primele zile petrecute în cenușiul oraș industrial, înainte să fi început cursurile, plimbîndu-mă printr-un părculeț umbros din apropierea falezei am zărit doi flăcăi revărsîndu-se asupra unui goban la una din măsuțele de beton folosite în general pentru domino sau șah. Inima mi-a tresăltat în piept. Am mers pînă acolo și am așteptat tăcut și răbdător, urmărind partida, așa cum fac toți

jucătorii de Go oriunde ar fi în lume.



În cele din urmă luptele s-au potolit, lungimile de undă ale concentrării s-au schimbat, prezența mea a fost remarcată, și eu am început să fac zgomote în Româneasca mea stîngace pe care o învățasem singur acasă în cursul verii. (n.a. Bob este un modest. Româneasca lui de peste vară avea un accent mai reusit decît Engleza mea studiată în lungi ani de școală. Asta printre altele pentru și Poloneza, Rusa, Spaniola erau și sînt încă în repertoriul său. Și chiar dacă vocabularul nu era foarte extins greșelile de gramatică erau mai puține decît la unii concetățeni de ai noștri. Două dintre ele atît de amuzante că le rețin și acum. Cuvintele trimis și primit au intrat în coliziune în mintea lui și au format unul nou, si anume primis. Cuvînt molipsitor care a chinuit pe unii dintre cei cărora le-am povestit. Al doilea caz nu e un cuvînt ci o fază. În drum spre cabinetul de Engleză oprim și la alimentara. În lista de cumpărături fiind și ouă. O duzină conform obiceiului american. -Dați-mi vă rog douăsprezece de ouă. Accentul ok, dar ceva l-a tradat și vînzătoarea îl taxează cu o ironie fină

- Poftim 12 De ouă, accentuînd foarte puțin, dar Bob atent la feedback remarcă și se întoarce către mine și îmi spune zîmbind amuzat și stînjedit:

-Am greșit, nu-i așa că am greșit? Dar să revenim la povestea lui.)

Curînd după aceea jucam Go în fiecare după amiază de sîmbătă la universitate în cabinetul meu de Engleză, de regulă vreo zece doisprezece inși.

Din punct de vedere exclusiv al predării, ceea ce am făcut eu în Galați în acel an, a fost cam ceea ce în general face un profesor de liceu. Am mulțumit și stimulat o consistență minoritate a studenților mei, i-am agasat pe alți cîțiva, și n-am rezolvat nimic cu restul dintre ei. Sînt convinși că se spera la mai mult de la cineva care a fost selecționat cu atîta grijă și care a venit de atît de departe. Am comis și vreo două gafe sociale care mi-au diminuat statutul la școală. Fiind nu tocmai adept al relațiilor sociale, și mai retras, am luat prea puține inițiative la universitate, și nici nu am creat legături cu ceilalți profesori, sau creat vro poziție în colectiv, ceea ce nu înseamnă totuși că nu am fost bine primit, și tratat cu bunăvoință. Din punctul meu de vedere, probabil egoist, știu că am beneficiat din plin de această imersiune într-o cultură străină, călătoriile lungi prin țară, și întîlnirile cu o vastă parte a societății românești. Am realizat una dintre cele mai remarcabile prietenii cu un profesor de liceu din Galați, (nejucător de Go), un om cu care sînt încă în strînsă legătură. Dar privind înapoi peste timp, cred că ce mi-a priit cel mai mult în acel an - ceea ce generat cel mai natural, spontan și îndestulătoare schimburi reciproce cu localnicii întîlniți - s-a datorat, surprinzător, acestui minunat hobby, Goul.

Deși toți jucătorii de Go pe care i-am

cunoscut în Galați erau cu o generație mai tineri decât mine, Jocul și-a demonstrat magia sa subtilă, prin care au înflorit încă din primele momente împreună plăcerea încrederea, respectul, acestea adâncindu-se cu trecerea timpului. Este ceva anume în împărtășirea unei pasiuni captivante, ceva care înlătură pe loc barierele, și prin însăși natura sa, jocul impune fiecărui jucător să se înfrunte din plin cu mintea și temperamentul oponentului. Un mic grup dintre noi am călătorit la Brașov și Cluj Napoca pentru turneele de acolo, am împărțit austere camere de dormit, în tren am proptit între noi jocul meu magnetic, în timp ce sorbeam din omniprezentul vin de casă românesc, am clefăit simpla, dar delicioasă pâine, brânzeturi, cârnați sau fructe, și am admirat rusticul decor ce defila pe lângă noi.

Mai târziu, în primăvara aceluia an am rămas îndatorat spiritului de inițiativă și talentelor de organizator ale lui Costel Pintilie, care a organizat turneul nostru în Galați, și jucătorii veniți de peste tot din România au jucat în sala mea de clasă revărsându-se pînă departe pe hol. (NT. Aici memoriile lui Bob nu coincid cu ale mele, chiar dacă oi fi avut eu inițiativă, concursul cred că a fost un open pe lângă semifinala sau finala Cupei Romaniei, care se țineuse în Galați și în anii precedenți, deci Federația a organizat concursul, contribuția mea fiind simbolică, un goban producție proprie. Iar cît despre organizare... vai de ceafa mea, ca solicitasem decanului să ne permită să jucăm în imensul hol al Universității, cerere aprobată, dar și-a batut joc de mine, și cînd să aranjăm mesele și scaunele, cu care vorbisem cu altcineva din personal, nu a permis să le luăm din săli pe motiv că nu era scris în cerere de scaune, asta cu toate că sălile erau libere. M-a salvat Emil Dima în clipa cînd deja plecam să aduc scaune și mese de pe acasă și de unde mai apucam, trecînd la mustață pe

lîngă probabil cel mai penibil moment din viața mea. Posibil să încurc eu și Bob să vorbească de alt concurs de care realmente am uitat. El reține de clasa lui și holuri, iar ceea ce spun eu a fost în sala de bibliotecă-lectură, de unde decanul a expulzat cei cîtiva studenți mai tocilari.) Printre cele mai fericite amintiri din România se numără și călătoria pe care am făcut-o în ultimele mele săptămîni acolo, pe Dunăre cu Liviu Nestor. Am petrecut cîteva zile în unul din cele mai idilice locuri pe care le-am vizitat, Sfîntu Gheorghe, o raritate, un paradis lipsit de griji, fiind protejat de restul lumii datorită lipsei de drumuri. Tabla mea portabilă de joc, ne-a ținut captivi de-a lungul multor ore pe puntea vapoșului, în cele două zile pline de călătorie în josul Dunării, și înapoi de-a lungul malurilor liniștite în splendide dupăamiezi de iunie. Repet, este uimitor cînd meditez la ideea că această experiență de neuitat, priveliști și camaraderie s-ar fi putut să nu se întîmple în lipsa vehicolului minune, - magicul covor zburător- Goul meu de călătorie, magnetic.

Eforturile mele de a prezenta cultura americană, studenții străluciți și sensibili, Universitatea, programul care m-a adus în România - toate aceste lucruri au fost bune și au avut valoarea lor - dar deliciul deplin, gama și vibrația acțiunii, vitalitate intelectuală și relație personală, a fost șansa mea de a fi împreună cu jucătorii de Go din Galați, ceea ce stă deasupra a tot ce s-a întîmplat în acel an în care am locuit în România. Acum, un deceniu jumate mai târziu, unul din vechii mei prieteni de Go mi-a trimis un email cu linkuri către situri de Go în Română, pe care o mai pot încă descifra cu stîngăcie, revăd nume și fețe pe care încă le recunosc și pe care le-aș plasa în pantheonul memoriei alături de cei mai buni dintre vechii mei amici de Go din zona San Francisco. În fine, mă simt

emoționat să mă văd menționat ca membru de onoare al Clubului Galățean, cu toate că au trecut de atunci atîția ani.

La cîteva luni după reîntoarcerea din România, prima mea soție, în bunul stil american, mi-a cerut să punen sfîrșt căsăriei noastre de 20 de ani, și am petrecut următorii patru ani în Berkeley, locuind într-o cameră în casa altcuiva. Clubul de Go din Berkeley era mult mai mic și cumva provincial comparînd cu San Francisco, dar l-a găsit agreabil, și cu siguranță convenabil, la nu vreun kilometru distanță față de noua mea locuință. Nu era același lucru ca a avea o familie, dar era un loc unde să găsesc companie la sfîrșit de săptămîină, și senzație de continuitate, din moment ce cunoșteam de ani buni pe unii dintre membri, inclusiv cîțiva care ... ca și mine ... erau divorțați.



Întîmplător, într-o vară, în New York vizitînd un vechi prieten din liceu (nejucător de Go), am întîlnit o altă stăpîină a inimii mele. Acum zece ani m-am mutat în New Jersey, și acum sînt iarăși căsătorit.

Dar, deși sună trist, și dificil pentru unii să înțeleagă, abia în Decembrie trecut a fost

prima dată în ultimul deceniu cînd am folosit iar tabla de Go cu ocazia vizitei celui mai vechi prieten de Go din San Francisco, care a tras la noi cîteva nopți în călătoria lui pe Coasta de Est. Magia jocului era încă acolo, așteptînd răbdătoare în ustensilele de ardezie scoică și lemn. În ultima noapte de ședere a lui Hal la noi am jucat două partide.



Am luat două pietre handicap, și am cîștigat prima partidă la un punct. Am pierdut a doua la o singură mutare într-o colosala luptă de Ko. Nu-i rău deloc avînd în vedere că Hal joacă mereu, și ia săptămînal lecții de la un bătrîn și binevoitor chinez 7Dan de la clubul din San Francisco. (club situat acum într-o altă locație mai puțin legendară). Chiar și soția mea Elizabeth a fost uimită să vadă că scurta vizită a lui Hal a putut să aducă o așa adiere de aer proaspăt în micuțul nostru apartament. Îl știu pe Hal de vreo 30 de ani, și probabil am jucat cu el mai multe partide decît orice altcineva, incluzînd un memorabil weekend cînd am fost cu cortul în Yosemite Park, munții Sierra Nevada, California. S-a întîmplat să fim atît de perfect echilibrați ca tărie, că în cele zece partide jucate schimbînd culorile după fiecare partidă, de fiecare dată a cîștigat negrul.

Așadar, Goul a ieșit aproape complet din viața mea, și clar sînt mult mai sărac din cauza asta. În New York există un club care ocupă toate cele 5 etaje ale unei splendide clădiri din Manhattan. Dar a ajunge în oraș este o escapadă majoră, ceva ce nu pot face lejer sau la impulsul de moment. La aproape 25 de km de unde locuiesc, ce trec și peste trei poduri largi, cheltuielile cu autobuzul și metroul sînt mari. Mai bine de zece dolari dus întors. Se adaugă taxa la club, care era cu ani în urmă șapte dolari. Dacă este încă adevărat că "cele mai bune lucruri în viață sînt gratis", atunci, pe bună dreptate, n-ar trebui să te coste nimic ca să joci Go. Au trecut deja opt ani de cînd nu am mai avut un job cu normă întreagă. De regulă lucrez ocazional ca instructor de limba Engleză servind marei mase de imigranți de aici. Așa că a juca în New York, ar fi nu doar incomod, dar și pe departe prea costisitor pentru mine. Și da, sînt o mulțime de coreeni în Fort Lee, cam la 16 km de unde locuiesc. Dar e cale cam lungă de bățut pe bicicletă, mai ales că drumurile din bucata mea de New Jersey sînt așa de aglomerate, așa nici nu am luat în considerare ideea de a pătrunde pe scena Goului corean de acolo. Am obișnuit să joc pe internet, dar nu e același lucru -știm cu toții asta- și în cele din urmă am încetat presat de alte lucruri mai pragmatice.

Ei bine, sper că acest bilanț al vieții mele ca jucător de Go nu ți s-a părut prea încărcat și obositor. Dar se vede că am avut mult mai multe de spus față de cît mă gîndisem cînd am început să scriu. Chiar mă întreb dacă Costel va traduce tot, (n.t. Evident, nu aș fi ciopîrțit textul pentru că totul este atât de legat, dar aș fi lăsat deoparte cîteva detalii adresate mie

personal, sau tradus unele chestii prin adaptare nu direct, plus că urările de Paște chiar voiam să nu le includ pentru că știam că a doua parte a articolului va apărea mai spre Craciun, și auzind despre acest detaliu Bob a spus că ar prefera ca urările să apară chiar și așa cu întîrziere) sau dacă cineva va și citi. Sper că sfîrșitul, lipsit de Go, nu este prea trist pentru voi toți, care vă mai aveți unul pe altul la îndemînă. Dar poate că acesta nu este încă sfîrșitul... încă. La 60 încă mă mai învîrt printr-un tîrziu joc de mijloc al vieții, cînd vreo inovație tactică poate marca o străpungere majoră, și mi-aș putea regăsi drumul către Go, recăpătînd un element vital, care, acum realizez că a fost deficitar deja mult prea mult. Tu ai sădit o sămînță în mintea mea. Îmi voi impune să încerc.

Dar pînă atunci, moralul mi-a fost ridicat citindu-ți mesajul, văzînd atractivul website, și reamintindu-mi de vechii mei prieteni de Go din Galați. Și știi ca nu aș fi lăsat deoparte ceea ce făceam în seara aceasta, și să fi scris toate astea chiar pentru oricine.

Cele mai bune urări vouă tuturor care mă țineți minte de bine. Paște Fericit (restul e copy&paste)

Christos a inviat!

Bob Lamming
born April 21, 1949
in Chicago, Illinois

April 3, 2010
Clifton, New Jersey
USA

Principiile în GO – partea 2

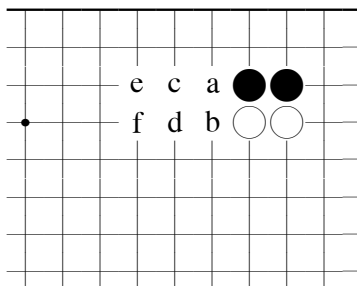
Spuneam în numărul trecut că atât în viață, cât și în GO, acționăm în funcție de centrul nostru de interes și am exemplificat în Go cazurile în care în acest centru se află teritoriul, viața, sau echilibrul pe tablă, cu avantajele și punctele slabe ce decurg din aceste viziuni. O treaptă mai înaltă de evoluție este plasarea în centrul de interes a unor principii solide, tradiționale, validate de trecerea timpului. În lucrarea de referință a lui Patanjali, Yoga sutra, găsim similar celor zece porunci biblice un decalog ce conține 5 reguli de control al comportamentului social și 5 reguli de disciplină individuală, ce pot constitui un exemplu (nu singurul) de principii călăuzitoare în viața oricărei ființe umane. Acestea sunt: 1. ahimsa (non-violența), 2. satya (adevărul), 3. asteya (non-furtul), 4. brahmacharya (continența), 5. aparigraha (non-posesivitatea), 6. saucha (purificarea), 7. santosa (mulțumirea), 8. tapas (austeritatea), 9. svadyaya (studiul) și 10. ishvarapranidhara (adorarea Divinului). Respectarea lor creează premisa reușitei în viață, așa cum nerespectarea lor duce (chiar dacă nu imediat) la dezastru.

Revenind la paralela cu jocul de GO, putem identifica și aici câteva principii izvorâte din tradiția îndelungată a jocului și puse în vedere de jucătorii puternici în cărțile și în comentariile lor (cearta domestică risipește resursele, nu lăsa adversarul în față, joacă în capul a două pietre etc.). Chiar dacă nu suntem atât de puternici ca adversarul nostru, atâta timp cât nu facem greșeli avem șanse să ținem tabla în echilibru și simpla urmare a principiilor, dublată de discernământ, face aproape totul în acest sens.

Pentru a fi mai bine înțeles, voi da un exemplu preluat din cartea **LESSONS IN THE FUNDAMENTALS OF GO**, unde Kageyama Toshiro exemplifică unul din principiile destul de cunoscute în GO și anume, “lupta pentru întâietate”. Despre ce este vorba? Să-i dăm cuvântul lui Kageyama:

“Sunt unele curse de cai al căror rezultat se stabilește chiar la linia de plecare. Totul este să prindă un start bun și să se instaleze în frunte și chiar dacă unii cai se vor apropia și vor fi la egal cu el din când în când, dacă aleargă la performanța maximă, nu este nevoie să asişti la cursă pentru a-i ști rezultatul.

Ce are asta de-a face cu Go-ul? Piesele nu aleargă de jur împrejur pe patru picioare, totuși, lupta pentru a fi în frunte are un loc important în partidă.



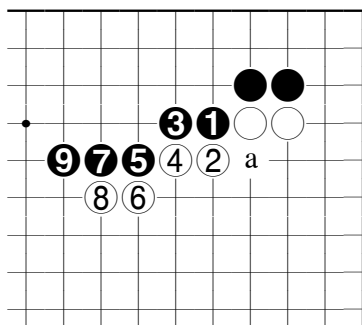
Dia. 1.

Dia.1. Când piesele oponente sunt în contact ca și în diagramă, întrebarea este cine va fi cu un pas înainte și cine în urmă, pentru că aceasta poate însemna preluarea conducerii întregii partide.

Deci această poziție este o situație critică. Se găsesc mulți începători care lasă situația așa cum este pentru a schimba mutări în altă parte. Priviți o partidă a unui jucător mai puternic: rareori veți vedea un rând de piese albe și unul de piese negre în contact, umăr la umăr, și să fie lăsate în această situație.

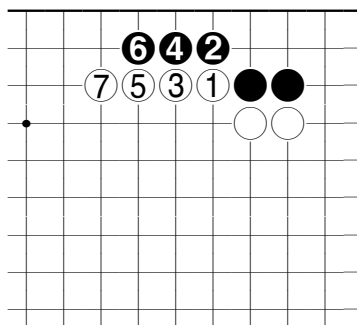
Cum trebuie să joace negrul dacă are sente-ul? Dacă joacă la **a**, va fi într-adevăr în fruntea albului, dar acesta va juca la **b**. Dacă negrul continuă în acest fel cu negru **c**, alb **d**, negru **e**, alb **f**, va avea un lanț de piese, dar același lucru îl va avea și albul. Dacă vor continua până la capătul tablei de joc, rezultatul final este același ca și cum albul ar fi jucat primul la **b**, urmat de negru **a**, alb **d**, negru **f**, etc. Nu contează cine este în frunte. Aceasta nu este o modalitate bună de a conduce.

Va trebui să ne modificăm felul de a gândi. Adevăratul sens al expresiei “**a fi în frunte**” este “**a vira în capătul lanțului de piese adverse**”. Dacă negru va realiza aceasta, își va folosi sente-ul în alt fel.



2.

Dia.

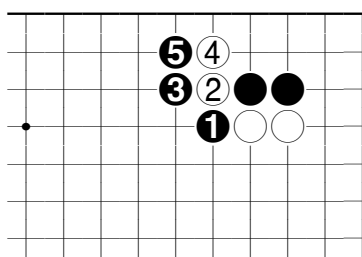


3.

Dia.

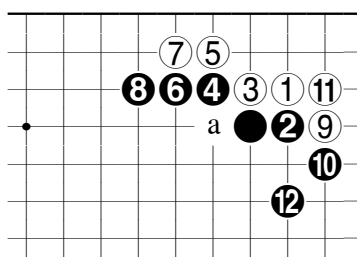
Dia.2. Va curba în jurul marginii albe cu piesa 1. Proverbul ce spune “*joacă Hane în capătul a două piese fără să clipești*” se refera chiar la aceasta situație. Alb 2 până la negru 9 arată un joc conservativ al negrului dar și așa, se deschide cu fiecare pas, în timp ce albul se retrage la fiecare pas. Mai mult, albul nici măcar nu poate spera că va scăpa cu fața curată din această secvență. Negrul va tăia la un moment dat la **a**, iar poziția albului se va năru.

Dia.3. Dacă albul este în sente, va juca 1 până la 7. Negrul poate fugi pe linia a 2-a, - linia înfrângerii- cât o vrea, albul îi va răspunde cu bucurie la fiecare pas. Comparați această diagramă cu cea precedentă. Cu cât veți privi mai mult, cu atât vetți fi mai conștienți de diferența enormă dintre ele. Nu ar trebui să mai fie necesară o explicație pentru expresia “a fi în frunte”, diagramele 2 și 3 sunt suficiente.



4.

Dia.

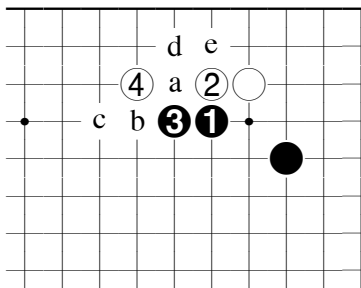


5.

Dia.

Dia.4. Ceea ce trebuie să considere Negrul când joacă hane-ul la 1, este tăietura la 2, care reprezintă singurul contraatac pe care albul l-ar putea conduce. În acest caz, albul 2 va eșua când negrul joacă 3 și 5, dar sunt cazuri când albul 2 funcționează. Când jucați Hane, fiți pregătiți pentru tăietură, altfel hane-ul dumneavoastră vă va aduce tot felul de neplăceri.

Dia.5. Această formație corp-la-corp apare atunci când albul invadează imediat la punctul 3x3 sub piesa neagră de la 4x4. Dacă albul taie cu 5 la *a*, negru 5 (sau 6) crează necazuri, sau defapt, dezastru, pentru el. Secvența se derulează de la sine, până la 12 când se ia o pauză, cu albul luând profit, negrul obținând influența exterioară. Al cui rezultat este mai bun? Se subînțelege fără a mai spune, totuși o spun: negrul este cu siguranță în avantaj. Din această cauză albul nu invadează prematur la 3x3 sub o piesă neagră la 4x4, decât în cazuri speciale.



Dia. 6.

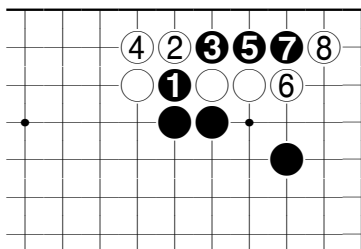
Dia.6. Jucătorii care au o oarecare experiență cunosc secvența în care negrul presează cu 1 și 3 iar albul răspunde cu 2 și 4. Este un Joseki. Totuși, sunt puțini cei care înțeleg adevăratul motiv al fiecărei mutări când le joacă.

Ce urmărește negrul prin 1 și 3? Răspunsul este același ca și în situația anterioară: încearcă să preia conducerea, să fie cu un pas înaintea albului, pentru a fi în avantaj.

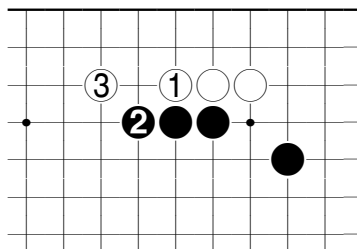
Fii atent, cel care joacă alb 4 doar pentru că este joseki, și învață adevăratul motiv. “Pentru ce m-aș obosi? Mutarea este la fel fie ca îi înțelegi rostul, fie că nu”. Drept, dar din această motiv nu progresezi. Încearcă să joci mutări pe care le înțelegi, pentru schimbare. Cel puțin partidele vor fi de două ori mai interesante.

Negrul 3 merge cu un pas înaintea albului 2. Pentru a egala situația, albul merge cu un pas în fața negrului, la 4. Dacă albul joacă 4 la *a*, urmat de negru *b*, alb 4, negru *c*, etc., nu va fi niciodată înaintea negrului.

Bineînțeles că atunci când preia conducerea cu 4, albul trebuie să aibe grijă de negrul *a*, alb *d* și tăietura negru *e*, dar dacă are un răspuns pregătit pentru aceasta, atunci va dori să se instaleze în frunte cât de curând posibil, adică la 4. Răspunsul pregătit este următorul:



7.



8.

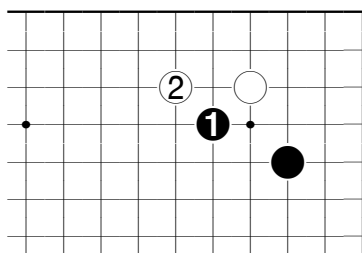
Dia.

Dia.

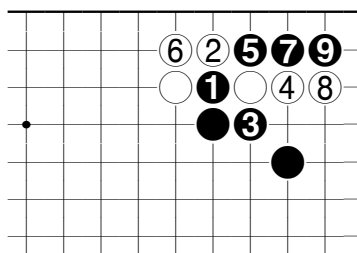
Dia.7. Dacă negrul pătrunde cu 1 și taie cu 3, albul va conecta încâpățânat la 4 și va câștiga lupta până la 8. Presupunând că a citit secvența aceasta, se știe în siguranță. Dacă totuși

se simte în nesiguranță, se poate regăsi în secvența din diagrama următoare.

Dia.8. “Nu este bine pentru alb să continue întâi cu 1 și apoi să sară în față la 3?” Nu, nu este bine. Trebuie să preiei conducerea cu prima ocazie.



9.



10.

Dia.

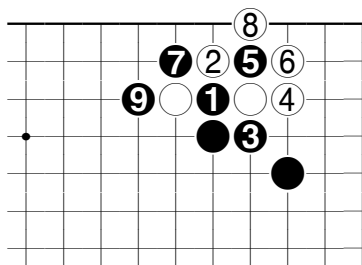
Dia.

Dia.9. “În acest caz, când negrul presează cu piesa 1, desi exista unele riscuri, albul de ce nu iese în față cu 2?”

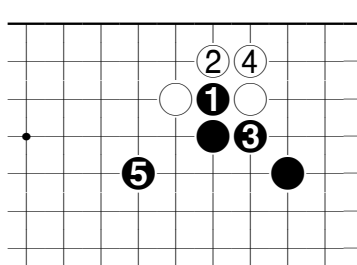
Desigur, întrebarea merită a fi considerată. Tot ce pot spune este că depinde de circumstanțe și momentul mutării, sau mai bine zis, nu este o mutare ce se poate face arbitrar sau pe negândite, sau să depindă doar de instinct. În aceste împrejurări în diagrama albul 2 nu poate fi jucat. Acesta este un fapt.

Dia.10. Iată de ce nu se poate juca. Negrul 1 și 3 aici vor funcționa, ceea ce înseamnă că poziția albului este în mod sigur greșită. Dacă albul joacă 4, negrul taie cu 5, dacă alb conectează la 6, negrul capturează colțul cu 7 și 9. Albul cu siguranță nu poate juca în felul acesta.

Negrul nu trebuie să taie la 6 în loc de 5, căci altfel albul va captura cu bucurie piesa de tăietura și va obține un ponnuki.



11.



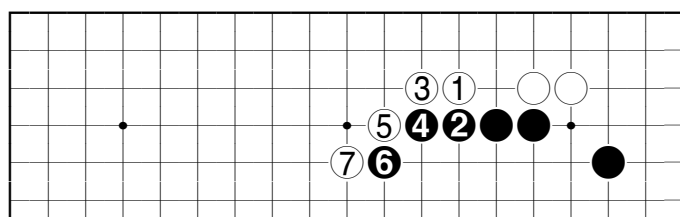
12.

Dia.

Dia.

Dia.11. Când negrul joacă 5, presupunem că albul urmează proverbul “capturează piesa de tăietură” cu 6. Puterea obținută de negru cu 7 și 9 este un rezultat net superior. Dacă scara nu îi este favorabilă, va trebui să joace o piese să blocheze scara, apoi să se angajeze în secvența 1-3.

Dia.12. Prin urmare, albul trebuie să conecteze la negru 3 cu alb 4, dar zidul puternic obținut de negru este un rezultat ce îl favorizează.



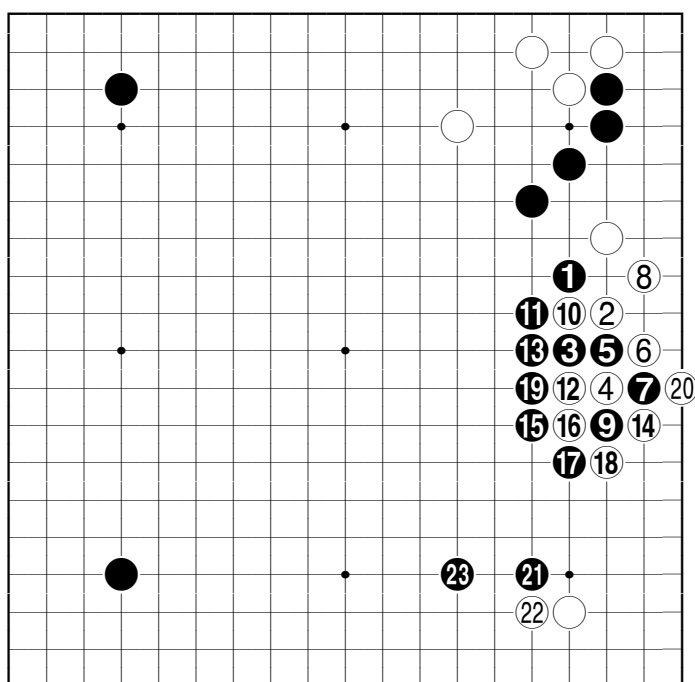


Dia. 13.

Dia.13. Preluând conducerea în fața negrului cu alb 1, își va putea menține avantajul? Care va fi rezultatul? Negrul va împinge cu 2 și 4, dar albul conduce ferm prin curbarea pe lângă piesele negre, cu 5 și 7, un dublu Hane. Acum suntem într-o zonă în care începătorii ar fi bine să nu încerce să imite mutări, oricum, albul se dezvoltă rapid și în forță.

Privind înapoi la diagrama 6, vedem că deși negrul părea cu un pas în fața albului prin 1 și 3, albul 1 din diagrama 13 a întors situația complet. Negrul va trebui să își aleagă cu grijă momentul mutărilor de presare, sau se va trezi oferind albului un profit enorm.

Dacă negrul ar putea sta în frunte cu mutările de presare, atunci toți jucătorii le-ar folosi mai des. Unul din motivele pentru care aceasta nu se întâmplă este faptul că albul poate prelua conducerea prin 1”.



Dia. 14.

Acesta a fost exemplul propus. Rețineți că jucând după principii, jucați corect. Atunci când joc ping pong, în funcție de adversar, folosesc două scenarii: dacă adversarul e puternic, joc cât de bine pot, dar dacă e nepriceput, mă mulțumesc doar să resping mingea fără să fac figuri și mai devreme sau mai târziu el este cel ce va greși. Tot Kageyama spunea: „Go-ul este felul de joc în care devii expert jucând mutările cele mai fundamentale. Nu este nevoie să joci nici un fel de mutări superbe.”

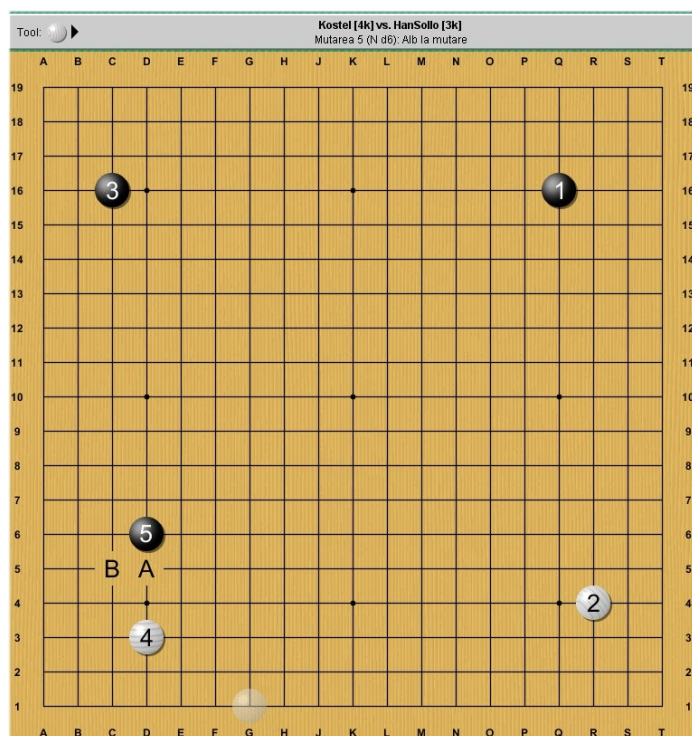
Vom continua în numerele viitoare cu prezentarea altor principii fundamentale din GO.

Kiru

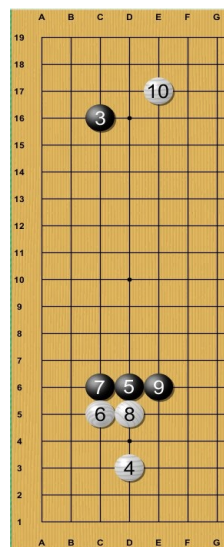
O partidă kyu comentată de un shodan

Întâmplător am primit un comentariu la o partidă, <http://files.gokgs.com/games/2010/3/29/Kostel-HanSollo.sgf>, jucată de mine și Dan Cristian Tacu. Cel ce analizează este Christopher L Wuest http://gtl.xmp.net/members/info?p_key=1607 Hagios pe KGS. Este util cred să abordăm și partide care nu sînt de top, și comentate de asemeni de jucători mai aproape de nivelul nostru de înțelegere. Putem astfel face o comparație și evidenția valoarea superioară a comentariilor jucătorilor de top, sau dimpotrivă, incapacitatea noastră de a ne ridica pînă la acel nivel de analiză, putîndu-ne astfel decide ce tip de comentarii ne sînt mai de folos. Chiar ar fi interesantă o analiză a unui jucător de top sau pro pentru a putea face o comparație.

Diagrama 1 Negru 5 nu este o mutare rea, dar nu este o mutare normală și aș prefera A sau B.



Varianta 1 Zidul obținut dă senzație de ineficiență.



Varianta 2 Așa mă simt mai confortabil.

Varianta 3 Și această poziție arată bine pentru negru.

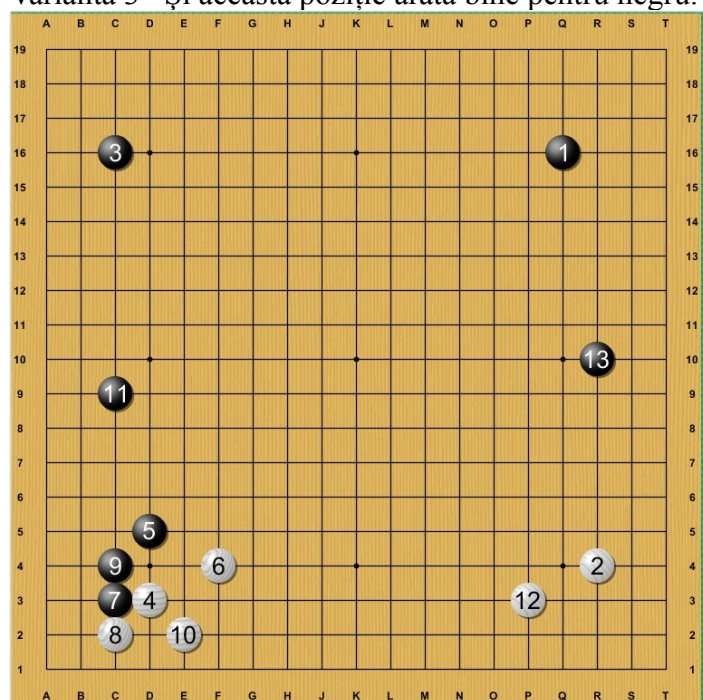


Diagrama 2 Partida la mutarea 26

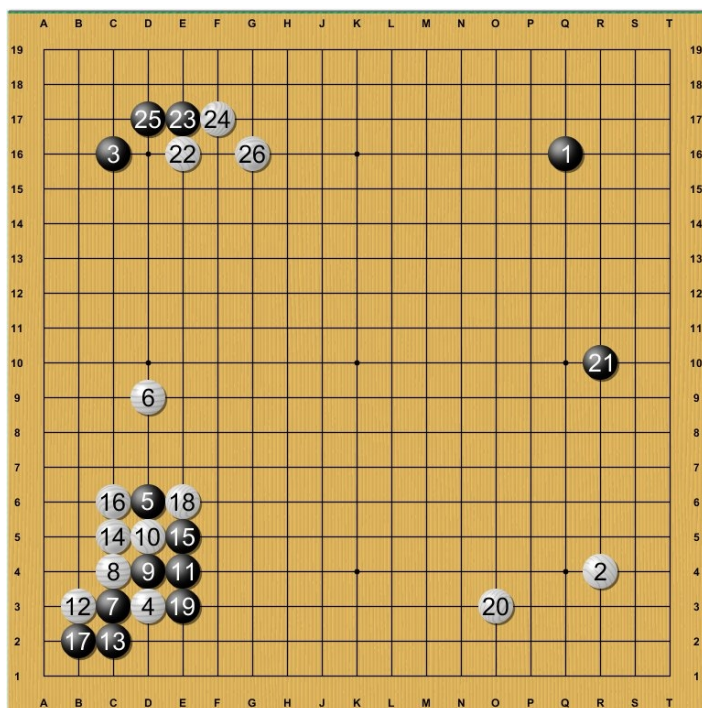


Diagrama 3 Albul a impins la A, dar probabil presînd la B ar fi ieşit mai bine.D

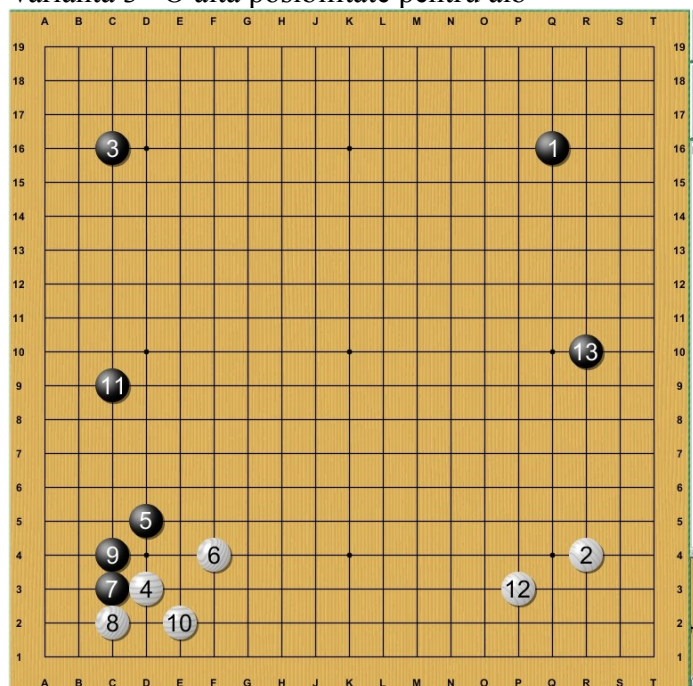


Diagrama 4 La mutarea neagră a răspuns cu A, dar asigurarea conexiunii cu B este importantă.

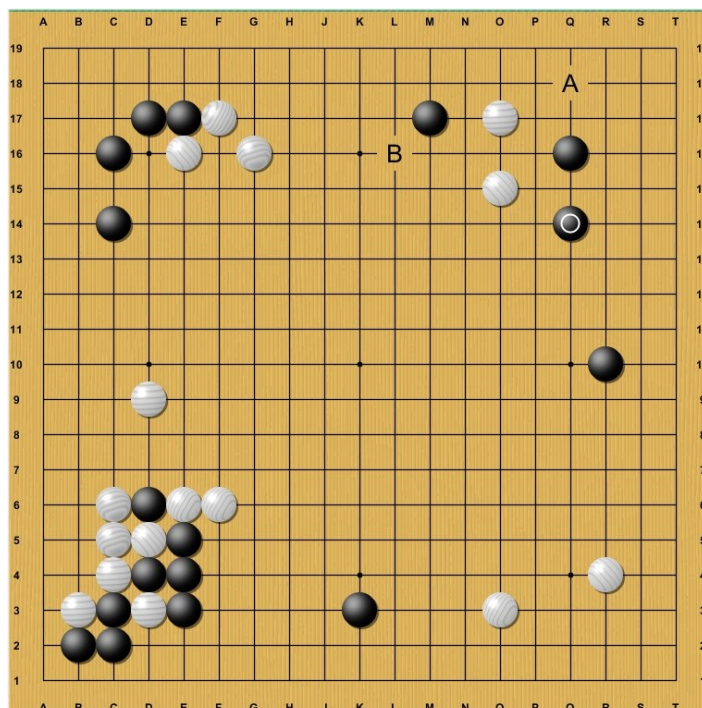


Diagrama 5 Aceasta mutare este întâlnită frecvent în

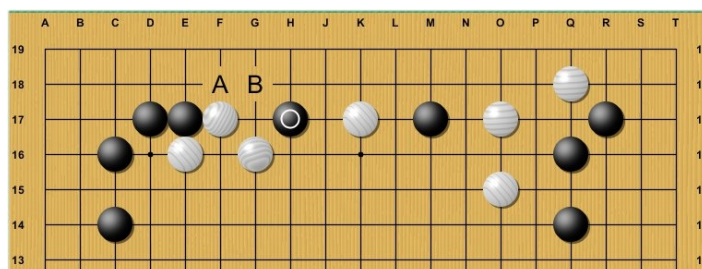
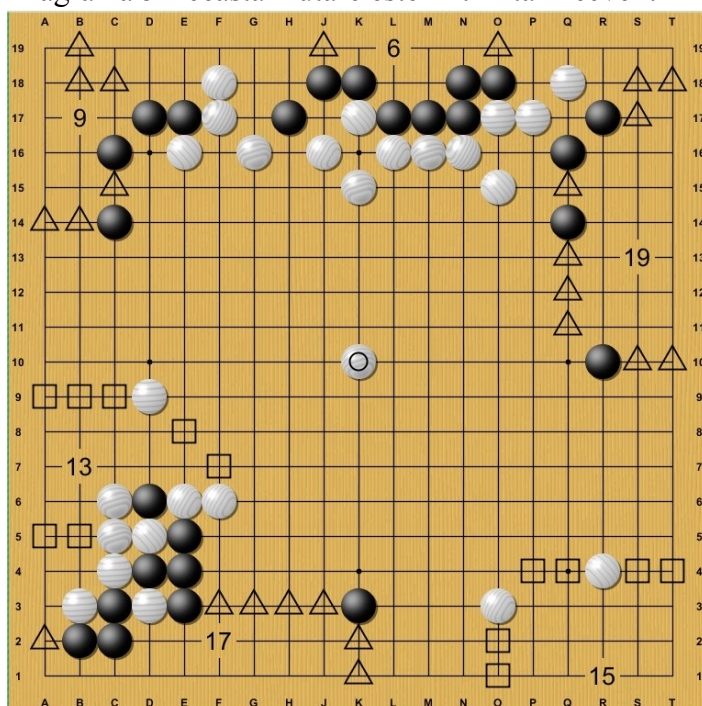


Diagrama 6 Aceasta mutare este întâlnită frecvent în



partidele de nivel kyu. Nu realizează mare lucru, și trebuie să fii atent să eviți astfel de mutări vagi. Este ca și cum ai zice pass.

În acest moment putem număra teritoriile pentru a vedea cele mai bune strategii pentru alb și negru. Negrul are minim 51 de puncte, iar alb minim 34.5 puncte incluzând komi, deci albul trebuie să creeze 20 de puncte sau mai mult cu influența din centru, în timp ce negrul are nevoie doar să joace constant și să minimizeze profitul albului.

Diagrama 6 Negrul a mutat la A care este o mutare mare, dar este lipsită de direcție, cauzată probabil de ignorarea numărării. O mutare la B sau C ar fi trebuit luată în considerare. Dar alb B este o mutare dificilă. Întărește bine teritoriul negru pe când moyoul alb abia dacă se consolidează un pic.

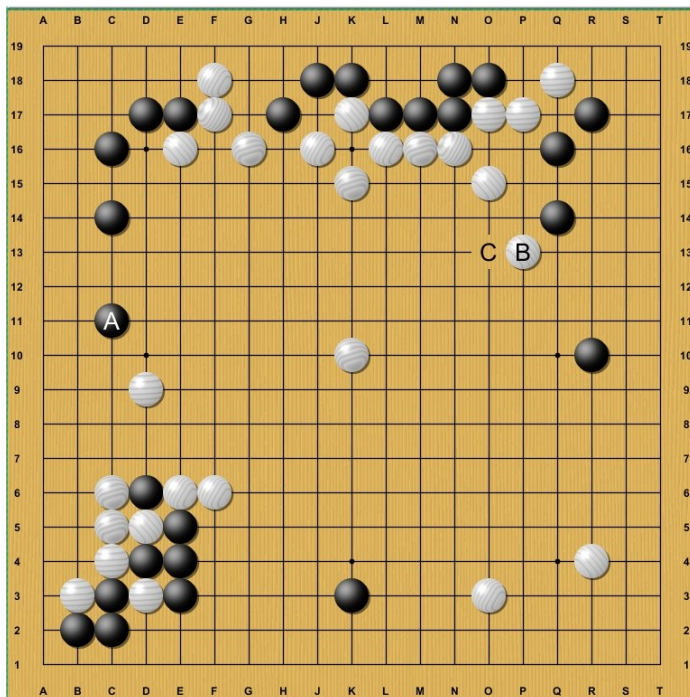
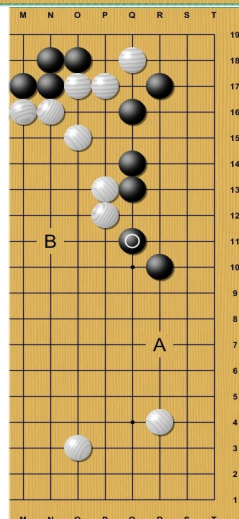


Diagrama 7. Forma este prea firavă.

Varianta 4 Această formă este mult mai bună. Permite negrului ori să se extindă sigur, ori să reducă puternic moyoul alb.



An

II

nr.

17

Diagrama 8. Negrul crează o formă de tipul "Fa-o sau mori"

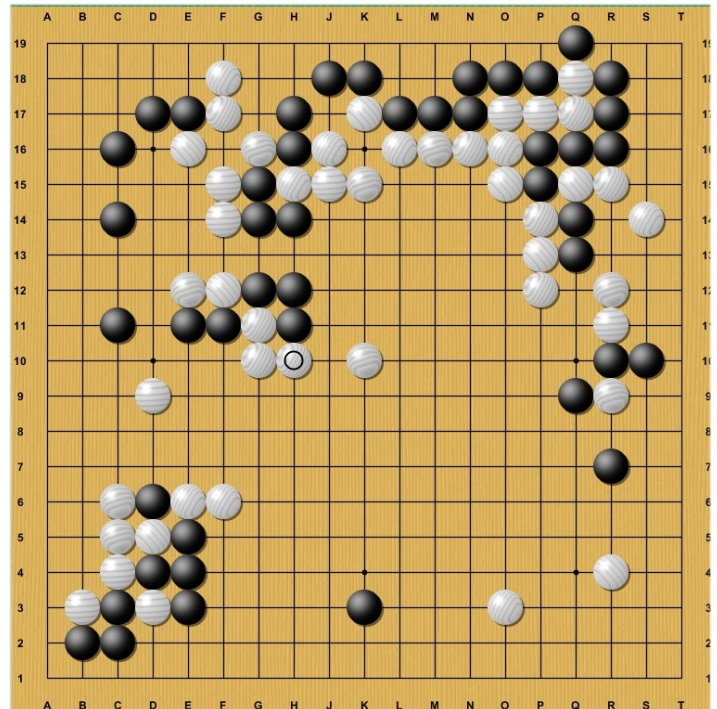
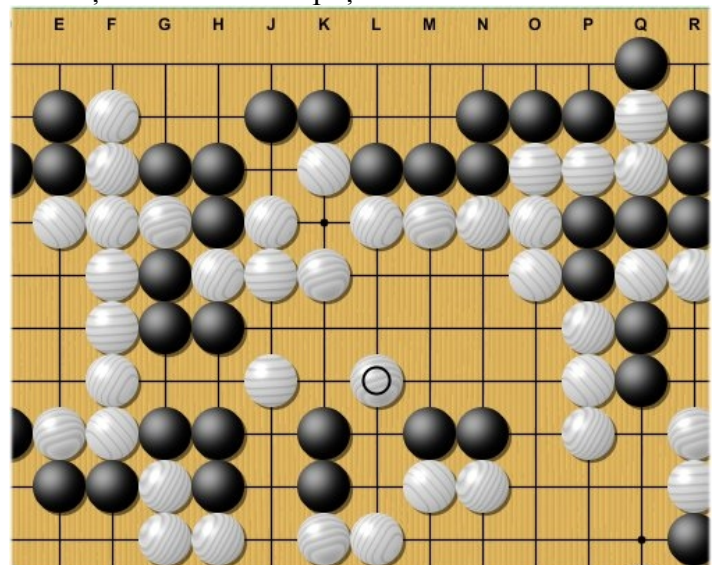


Diagrama9 Această mutare îl ajută pe negru să câștige libertăți în loc să i le împruțineze.



Varianta5 Alb A urmată de B era mutarea necesară.

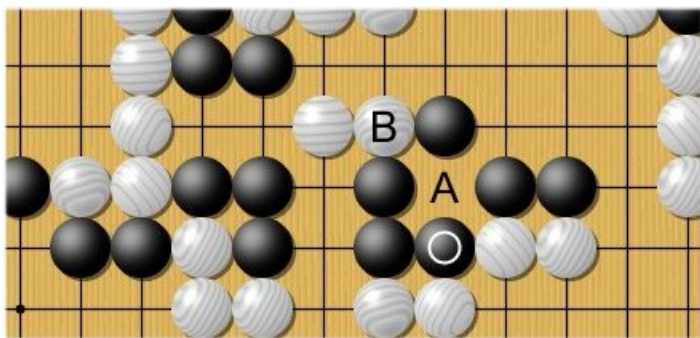
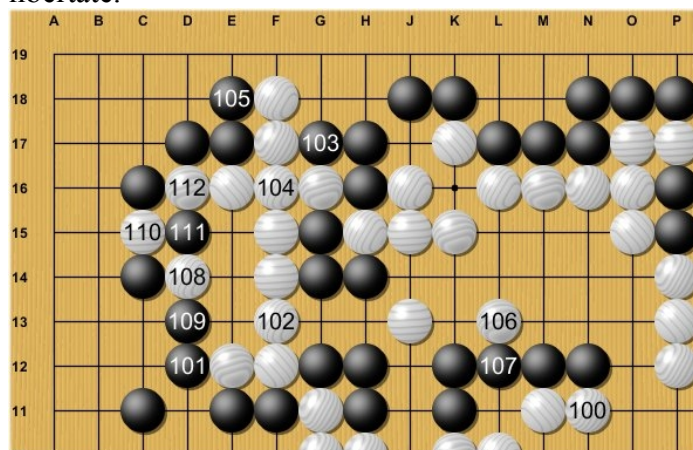


Diagrama 10 Alb 112 nu face decît să reducă o libertate.



Varianta 6 Fără acea libertate irosită albul putea captura o parte din piesele negre și echilibra situația. Albul nu poate conecta pe motiv de damezumari.



Se poate vedea clar că albul datorită avantajului timpuriu a fost suficient să joace ferm pentru a își asigura victoria, chiar după greșeala de pe latura dreaptă. (NT Acest suficient mi se pare cam fără substanță, pentru că a mai fost și de omisiunea albului de la L12, care este o mutare simplă și evidentă, dar care a valorat peste 50 de puncte, asta fără a mai aminti și de multe alte mutări slabe ale albului în acel semeai.) În schimb atitudinea albului de a crea complicații după ce a văzut că este în urmă este o strategie bună, dar o greșeală de citire în lupta de sus l-a costat partida în cele din urmă.

Amîndoi jucătorii pot beneficia de rezolvarea de tsumego, dar de asemeni și din a acorda o mai bună atenție direcției de joc în timpul partidei.



Participarea jucătorilor români la Openurile Europene

Există două feluri de concursuri

De regulă, la concursurile interne proprii unei federații sau asociații naționale nu pot participa decât sportivi născuți în țara respectivă, conform unor regulamente proprii bine stabilite, iar între țări se organizează concursuri de către federația europeană. Acestea sînt concursurile din calendarul oficial. E un tablou destul de monoton.

Dar mai există și Openurile, care dau culoare și viață goului și la care sînt invitați jucători din toate țările. În acest an, pînă la data curentă, 7 octombrie 2010, s-au organizat în Europa 614 concursuri, deci pînă la sfîrșitul anului se vor aduna în jur de 700 de competiții, dintre care mai mult de jumătate vor fi Openuri. După o socoteală simplă, sînt 6-7 openuri în fiecare săptămînă la care putem merge să jucăm. La care dintre ele ne hotărîm să mergem? După ce criterii?

Cum ne hotărîm să mergem la un Open?

Trăim vremuri grele, de criză, de terorism, de tranziție, de lipsuri, de conflicte economice – deci primul criteriu va fi cel financiar: socotim distanța, costurile de cazare, mîncare, ba chiar și de taxa de participare (unii cu asta încep). Un alt criteriu la fel de important ar putea fi cel turistic, dacă dispui de mai multe zile, ceea ce se întîmplă cam rar, sau dacă mergi cu familia. Foarte important mai este să te poți întîlni cu jucători de tărie apropiată (de exemplu, dacă ai între 20 și 10 kyu riști să te întorci acasă cu un zîmbet amar: „cum a fost în România?” – „eh! m-au bătut niște copii...”). La nivel kyu mai e cum mai e, că mai mereu apar figuri noi, însă urcînd peste 3-4 dan sînt tot puțini și joacă de ceva vreme între ei și se cunosc bine și simt nevoia de varietate. Alt criteriu este cel de simpatie, de prietenii mai vechi sau mai noi, cum e între noi și sîrbi, cehi, bulgari, greci sau maghiari.

Ambientul organizatoric

În fine, ultimul argument, dar cel mai subtil, este ambientul organizatoric, adică ce ți se oferă în plus față de prilejul de a te așeza în fața tablei de joc: puțină amabilitate, o mică atenție – pentru că oamenii au și suflet, nu sînt doar mașini. La congresele europene am avut curiozitatea (dar și timpul necesar, că țin cîte două săptămîni) să investighez și acest subiect și nici nu vă dați seama cît de mult contează: există chiar și colecționari de ecusoane! care (să nu rîdeți!) pleacă dezamăgiți cînd li se cere înapoi ecusonul la încheierea concursului. Nu mai vorbesc de afișe, pliante, tricouri, pixuri, carnețele, o diplomă de participare. Sau un regulament și un program de concurs bine făcute. Sau lecții, simultane, comentarii, discuții, jocuri alternative, partyuri, petreceri. Sau zîmbetul arbitrilor cînd îi duci, victorios și fericit, fișa de concurs (de-aia e bine să fie fișe de concurs și arbitrii amabili...)

Spun că ambientul organizatoric este cel mai subtil (după unii chiar cel mai important) pentru că, în final, participanții rămîn cu amintiri și impresii. Iar acestea construiesc respectul pentru organizatori, pentru localitatea în care se organizează concursul (deci primăriile sînt direct interesate) și pentru țara respectivă. Și alimentează implicit și pofta de joc a participanților, și entuziasmul lor de a împărtăși celor din jur plăcerea de a juca go: ai vrea să cîștigi toate partidele, dar media nu poate fi decît de 50%... iar cînd concursul are un număr impar de runde, mai mult de

jumate dintre participanți pleacă dezamăgiți de rezultat, pentru că au câștigat doar 2 din 5 partide (sau mai puțin). Lor, marii majorități pierzătoare, care, de regulă, sînt cei trecuți de-o anumită vîrstă, le rămîne ca tonifiant ambientul organizatoric, plăcerea de a mai veni la un concurs bine organizat.

Cine și cum a reprezentat România la Openurile Europene de Go din 2010

Sper că v-am stîrnit curiozitatea pentru openuri și vă întrebați acum cum le organizăm „noi” pentru „ei” și cum ne prezentăm „noi” în fața „lor”. În aceste rînduri mă voi ocupa, pe scurt, de participarea jucătorilor români la concursurile europene; detalii – poate altă dată.

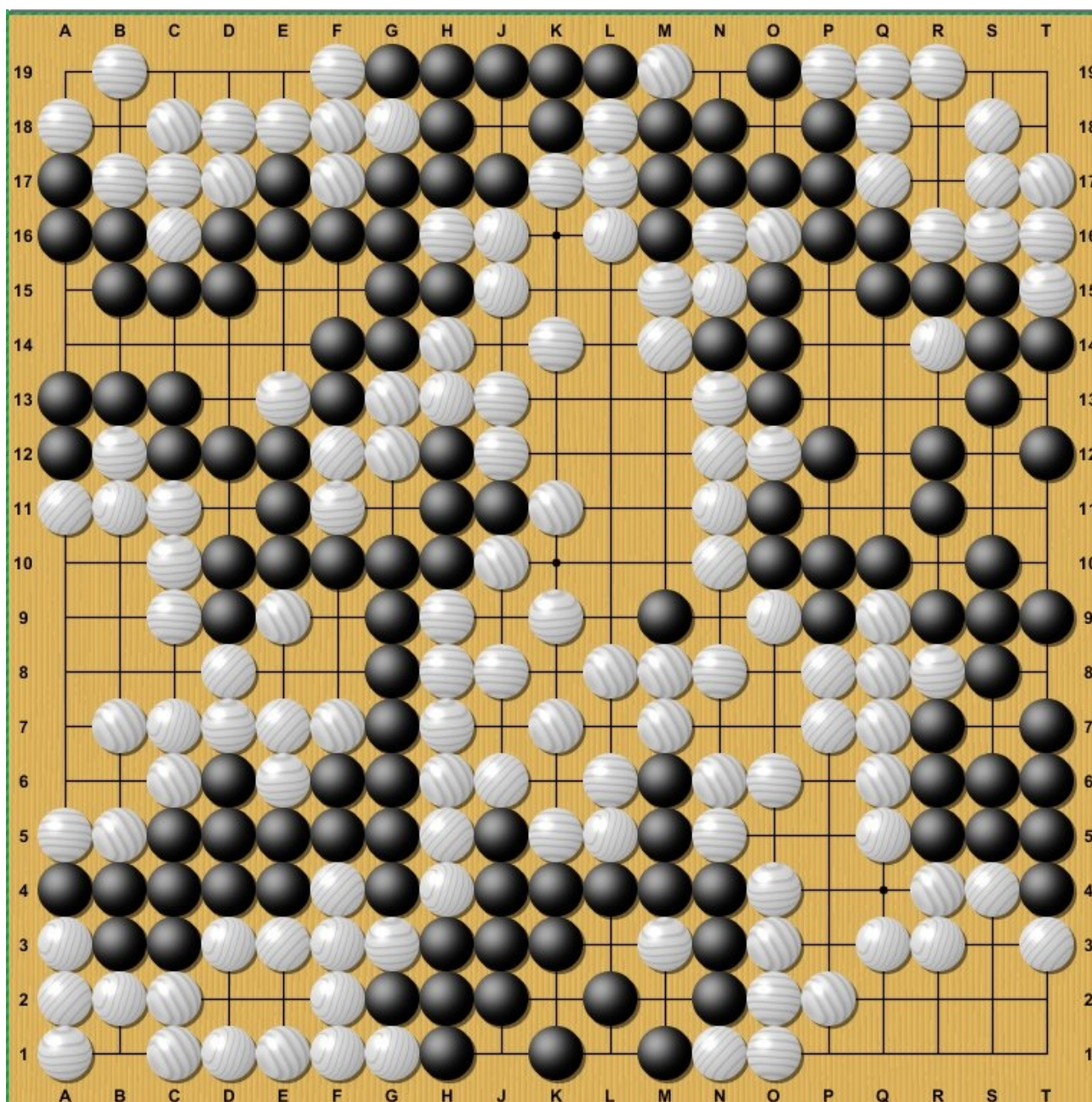
Cele mai multe participări și cea mai frumoasă evoluție a unui jucător de nivel kyu îi aparțin lui Octavian Partenie, care merită toate felicitările noastre. Din cele trei serii de cursuri de inițieri (2007, 2008, 2009) pe care le-am ținut la ASE, însumînd cam 150 de cursanți, au continuat să joace aproape 20, iar dintre ei, pînă acum, Octavian (din seria octombrie 2008,) se află pe primul loc. La pregătirea lui au contribuit Cătălin Țăranu, Adelina Sora și Lucian Nicolae. Și sigur și alții.

Nume	Rang	club	Competiție	data	loc	victorii
Partenie Octavian	1k	Bucu	Heerlen, NL (6k)	2010-01-09	23/32	4/5
			Leuven Tournament, BE (5k)	2010-02-06	27/43	2/5
			37 th Emperor Charles Tournament (5k)	2010-03-20	28/46	4/5
			Amsterdam International Pandanet Go European Cup 2010 (4k)	2010-05-13	73/103	3/5
			Tournooi van Utrecht (4k)	2010-06-26	29/45	4/5
			Delft,NL (1k)	2010-09-04	27/64	3/5
Pop Cristian	7d	Bucu	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28 th edition	2010-02-20	7/146	5/5
			Pandanet Go European Cup - Paris Finals	2010-04-03	5/224	4/6
			Pandanet Go European Tour, Brno, CZ	2010-09-03	3/132	5/6
			10 th Istanbul International Go Tournament	2010-10-03	2/116	
Burzo Cornel	6d	BaMa	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28 th edition	2010-02-20	2/146	4/5
			Pandanet Go European Cup - Paris Finals	2010-04-03	8/224	3/6
			Pandanet Go European Tour, Brno, CZ	2010-09-03	2/132	5/6
			Kido Cup - Top16	2010-09-18	4/16	3/4
Suciu Irina	2k	Bucu	House of Go Tournament (stage 1), Paris	2010-02-07	13/18	0/3
			Pandanet Barcelona Go Seigen, 28 th edition	2010-02-20	54/146	2/5
			Ze Grenoble Tournament	2010-05-01	22/101	1/4

			House of Go Tournament (stage 2), Paris		13/18	0/3
Cucu Dumitru	4k	Iasi	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28th edition	2010-02-20	76/146	2/5
			Go For Luzern 2010	2010-04-24	21/40	2/5
			Championnats Suisses 2010	2010-05-22	26/48	4/7
			10th Istanbul International Go Tournament	2010-10-03	35/116	
Mihai Milu	3d	Camp	Pandanet Go European Tour, Brno, CZ	2010-09-03	25/132	2/6
			10 th Istanbul International Go Tournament	2010-10-03	5/116	
Avram Laura	2d	Bist	Czech Championship Side Handicap,CZ	2010-07-02	11/30	3/5
			Pandanet Go European Tour, Pardubice, CZ	2010-07-16	15/56	3/6
Campianu Bogdan	3d	Bucu	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28th edition,ES	2010-02-20	36/146	3/5
			10th Istanbul International Go Tournament	2010-10-03	14/116	
Gociu Tiberiu	1k	Galt	Irish Open, Dublin	2010-03-06	14/41	3/5
			Belfast Open 2010	2010-09-25	7/20	2/5
Costea Valeria	7k	Bucu	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28th edition,ES	2010-02-20	106/146	1/5
			10th Istanbul International Go Tournament	2010-10-03	54/116	
Taranu Catalin	5p	Bucu	10th Istanbul International Go Tournament	2010-10-03	1/116	
Bajenaru Dragos	6d	Bucu	10th Istanbul International Go Tournament	2010-10-03	2/116	
Mateescu Robert	6d	Bucu	Trigantius, Cambridge, UK	2010-02-20	1/46	3/3
Oancea Petru	4d	Bucu	Pandanet Go European Tour, Brno, CZ	2010-09-03	17/132	2/6
Paraschiv Daniel	1d	Crav	Belfast Open 2010	2010-09-25	4/18	3/5
Cristescu Serban	1k	Bucu	Pandanet Go European Cup - Paris Finals	2010-04-03	74/224	1/6

Balazs Arpad	3k	TgMs	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28th edition,ES	2010-02-20	74/146	1/5
Deng Bing	3k	Rest	Go For Luzern 2010			
Cherestes Andrei	4k	Bucu	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28th edition,ES	2010-02-20	70/146	4/5
Chis Dorin	6k	Orad	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28th edition,ES	2010-02-20	79/146	4/5
Dobranis Darius	6k	Bist	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28th edition	2010-02-20	110/146	4/5
Bunea Vasile	6k	Orad	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28th edition,ES	2010-02-20	97/146	1/5
Dragomir Iulian	7k	Bucu	Belfast Open 2010	2010-09-25	10/20	4/5
Fedul Nichita	7k	Bucu	Pandanet Go European Cup - Paris Finals	2010-04-03	156/224	0/6
Simon Andrei	7k	Iasi	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28th edition	2010-02-20	101/146	3/5
Cherestes Ioan	7k	Bucu	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28th edition,ES	2010-02-20	125/146	4/5
Dobranis Denis	7k	Bist	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28th edition	2010-02-20	117/146	2/5
Cherestes Codrut	9k	Bucu	Pandanet Barcelona Go Seigen, 28th edition,ES	2010-02-20	96/146	0/5
Atanasiu Ruxandra	13k	Bucu	Turun Monni, FI	2010-06-19	30/30	1/5

Jeloica Leonard	2k	[FR]	Toulouse Tournament	2010-05-22	11/47	1/5
			Toulouse Continuous Tournament Round 6,7	2010-05-23 2010-08-25	24/24	0/2
Chis Stefan	10k	[FR]	French Championship (stage 1) - Paris Observatory	2010-01-13	7/12	1/4
			13th Levallois Tournament	2010-02-20	44/72	1/5
			Ile de France Challenge (stage 1) - Orsay vs Observatoire	2010-03-24	5/6	1/1
			Pandanet Go European Cup - Paris Finals	2010-04-03	164/224	3/6
Camarasu Costin	14k	[IE]	Belfast Open 2010	2010-09-25	15/18	4/5
Camarasu Teofil	16k	[IE]	Belfast Open 2010	2010-09-25	16/18	1/5



Go Artistic.

Cine urmărește unul din câmpii pe care care îi bat, adică situl asociației brăilene, știe despre ce vorbesc.

S-a bătut ceva monedă pe semnificația diversilor termeni printre care și tsumego, care înseamnă problemă de viață și de moarte. Dar ce ne facem cu restul de probleme? Or fi astea cu omorâtul majoritare, dar mai sînt probleme de yose sau chiar fuseki, de tesuji, și sigur mai

sînt și altele.

Și în consecință, am decis să trag un plagiat după denumirea folosită pentru probleme de șah, și am inventat denumirea de Go artistic. Și pe bună dreptate, unele probleme chiar merita numele acesta. Sînt adevărate bijuterii, opere de artă.

O astfel de problemă am găsit-o pe binecunoscutul goproblems, adăugată de arnesinnema, este o problemă survenită într-o partidă reală jucată recent pe KGS. Partida poate fi găsită la adresa:

<http://files.gokgs.com/games/2010/9/23/Namii-goeurope.sgf>

Toate grupurile sînt betonate, s-a cam jucat la milimetru. Cel mai lat teritoriu, cel alb din centru are trei linii. Există el ceva atariuri acolo dar ce pot ele pregăti într-un spațiu atît de îngust, mai ales că albul s-a apărat deja la K14.

Și totuși apărarea a fost greșită, a eliminat secvența L15 K16 K 14 care produce un damezumari și un snapback. Dar nu a apărat și altă secvență isteată. Nu e ușor de văzut și autorul precizează că este necesară o serie de atariuri pregătitoare, ceea ce e și logic.

Secvența îi va permite negrului să pătrundă în teritoriul alb. Pătrundere inutilă dacă considerăm că e în urma cu 32 de puncte, și în nici un caz nu poate recupera atît de mult, nici dacă albul alege cea mai nefavorabilă combinație. Dar dacă diferența era mai mică, atunci problema ar fi fost și mai interesantă.

Evident răspunsul îl veți găsi prezentat în numărul următor, asta pentru cazul că nu vă roade nerăbdarea și scotociți pe goproblems după el .

Succes, la rezolvat, nu la căutat.

Pro Go

Școala de Go

Dicționar de Go Japonez Român-Supliment

Am citat în numărul precedent sursele pe care le folosesc. Iată că a apărut și a patra sursă. Un dicționar aflat la sfîrșitul unei cărți de Go. Este un dicționar destul de copios pentru că se întinde pe vreo 45 de pagini, și conține destui termeni care nu apar în cele folosite deja de mine, plus multe alte semnificații ale unor termeni deja întîlniți.

În consecință acum nu voi continua cu litera E la care rămăsesem, ci voi pune un supliment al literelor deja acoperite.

Ageishi – Sinonim cu Agehama, prizonieri, piese capturate.

Amai – (dulce, în traducere directă, literală.)
1:Mutare, nu atît slabă, ci moale, generoasă. Mutare care nu folosește pe deplin potențialul poziției.
2:Insuficient, adeseori folosit ca referindu-se la teritoriu, precum în fraza, jî ni amai, care înseamnă, a nu lua suficient teritoriu.
3:Umflat, cînd e vorba de ranguri

Amarigatachi – tradus mai precis ca atac eşuat, formă lăsată de un atac care nu a realizat mare lucru.

Amashi – A îl lăsa pe celălalt să facă ce vrea, de regulă lasându-și piesele slabe sub atac, dar ieșind în cele din urmă în avantaj. Literal, a avea ceva surplus. Adică a avea suficient teritoriu în plus pentru a câștiga partida.

Arasu – A eroda, a distruge teritoriul inamic.

Assho – Victorie copleșitoare.

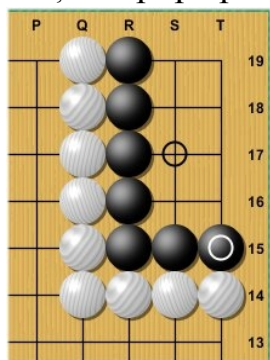
Atari – Literal, lovitură.

Ate-Kaeshi – Contraatari.

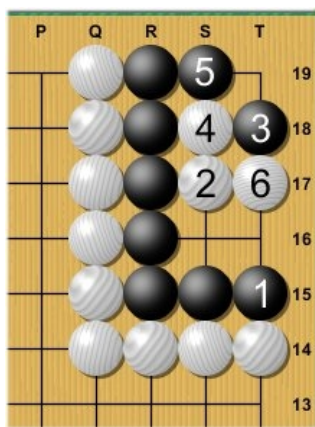
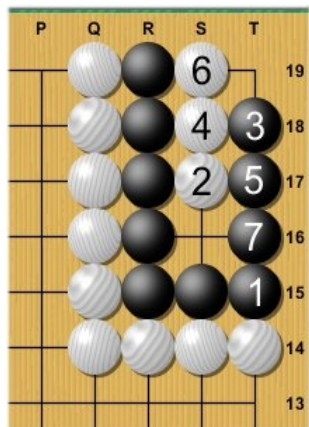
Ateru – A da atari.

Atsui – Mai bine explicat: Tare puternic viguros, folosit în următoarele contexte:
1: Pietre cu o formă puternică.
2: A avea o tărie exterioară superioară.
3: A conduce detașat, ca teritoriu.

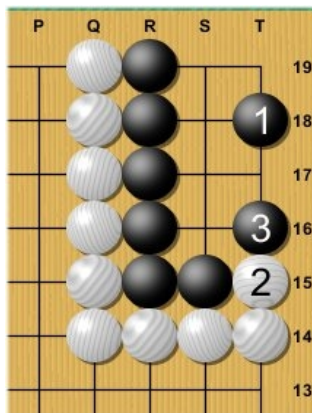
Baka hachi – Optul prostului. Un spațiu în colț de opt pe patru care poate deveni seki.



Dacă negrul mută neinspirat la T15, alb mută la S17, și dacă se joacă precum în diagrama următoare negrul obține un seki în gote și zero puncte.



Dacă negrul încearcă 5 la S19, poate obține un sente seki, dar riscă un ko de o mie de ani. Negru 3 la S18, de asemenea conduce la ko.



Negrul ar trebui să joace de la început T18, și să se mulțumească cu șase puncte sigure.

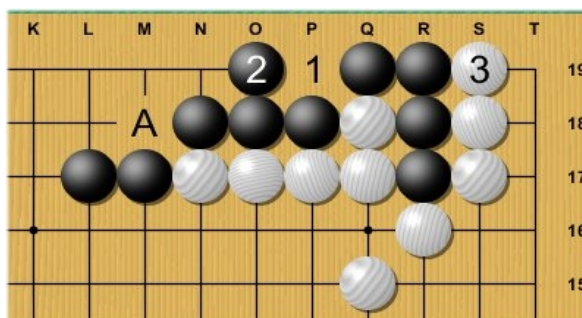
Bane – Formă a lui Hane folosită în cuvintele compuse, vezi nidan-bane, sandan-bane.

Banmen – Situația de pe tablă. Literal suprafața tablei. Rezultatul de pe tablă, înainte de a fi scăzut komi. De exemplu banmen go-moku-gachi, înseamnă a câștiga la 5 puncte pe tablă (fără komi).

Basami – Formă a lui Hasami, folosită în cuvintele compuse. Ikken-basami, niken-basami, sangen-basami.

Bata-bata – Literal, trosc pleosc (slam-bang). Captură forțată de o serie de atariuri

(conectează și mori.) Un alt exemplu în diagrama ce urmează.



Negrul nu poate conecta la 1 din cauza atariului de la A. Alt sinonim mai este și ton-ton.

Biraki – Extensie. Forma compusă a lui Hiraki. Niken-biraki, sangen-biraki.

Bisai – Foarte aproape.

Bo-ishi – Cioată, lemn mort. Literal, pietre băț. Pietre conectate în linie care au devenit greoaie, și nu folosesc la nimic.

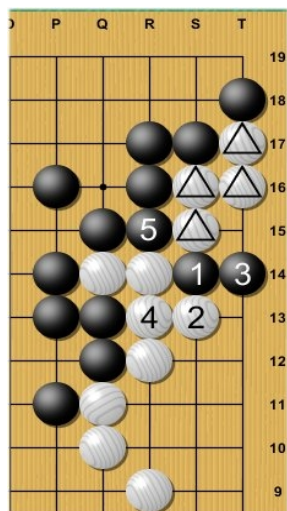
Burasagari – Stîlp. Mutare care coboară. Literal, care atîrnă, de o piatră izolată. Vezi tetchu.

Byo-yomi – Literal, a citi secunde. În partidele de o zi se ofereau, 5 perioade a 60 secunde, în cele de două zile, zece perioade. În partidele rapide byoyomi fiind de regulă la 30 secunde.

Chakushu ga hayai – A juca rapid.

Chakushu kinshiten – Punct ilegal. Punct în care nu se poate muta în mod legal.

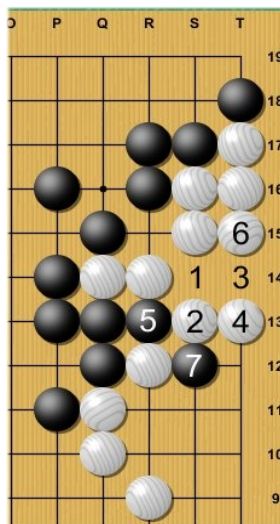
Chigiri – A captura coada unui grup.



În diagramă Negrul joacă 1 și 3, albul fiind nevoit să se conecteze la

4

Dacă albul încearcă să reziste cu 4 și 6, pierde mai mult după negru 5 și 7



Chiho kishi – Profesionist care predă lecții (care nu e calificat să joace în otea, sau turneele profesionale)

Chikara Go – Go de luptă (Tărie Go, literal)

Chikara jiman – Confident în propriile abilități de luptă. Bun în lupte. (Literal, tărie mindrie)

Chikiri-tobi – Săritură diagonală, la fel ca hazama-tobi

Chinchaku – Calm.

Choko – A gândi mult, a juca încet.

Chosensha – Challenger la titlu.

Chosen teai – Un meci pentru titlu, în care deținătorul este provocat de challenger.

Choshi – Momentum, avînt, literal, ritm. Modul în care se dezvoltă o poziție, (bine, sau în mod nefericit).

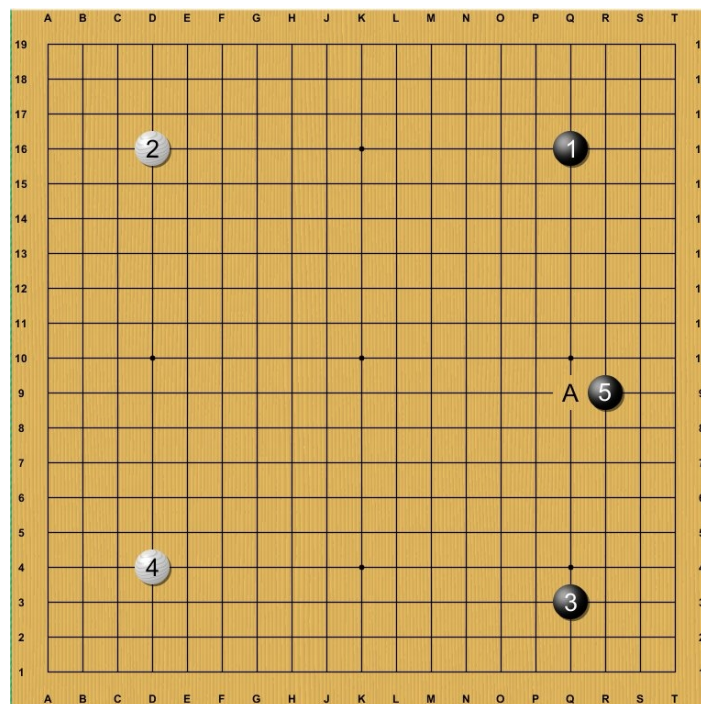
Choshi wo ataeru – A da adversarului ritmul

Choshi wo motomeru – A căuta ritmul. A provoca o mutare

Chugen – Partea centrală a tablei.

Chugoku ryu – Deschiderea chineză, numită

astfel datorită adoptării entuziaste a acestei deschideri de către jucătorii chinezi în anii 60. Negru 5 la A este deschiderea chineză înaltă.



Chu-oshi – A câștiga sau pierde prin abandon.

Chuto-hanpa – La jumătatea drumului. Jumătate de măsură.

Daigyakuten - Răsturnare de situație într-un meci de șapte partide când un jucător pierde primele 3 partide, dar revine și le câștigă pe următoarele 4 și meciul.

Damashi-te – Mutare capcană. Vezi hamete, sau inchiki-te.

Dameba – Zonă neutră unde nimeni nu mai poate face puncte

Dantai kachinuki sen – Un turneu pe echipe unde se joacă doar câte o partidă la un moment dat, și câștigătorul stă la masă pînă pierde.

Dantaisen – Turneu pe echipe.

Deiri – Diferența de puncte într-o poziție dată dintre rezultatul obținut dacă e albul la mutare, și cel în cazul în care mută negrul primul.

Dokei hanpuku – Superko. Literal, repetarea aceleași poziții. Repetarea poziției întregii table, cu un ciclu al repetării mai lung de două mutări, care nu e interzisă prin simpla regulă a koului. Dacă nici unul din jucători nu e dispus sa termine repetarea, de regulă partida este considerată remiză, sau se rejoacă.

Deschiderea Dosaku – Formația din diagramă a fost folosită de Dosaku în partidele cu două pietre handicap. Formație populară în partidele la egalitate, în zilele când autorul a compus acel dicționar. Mai e numită și minideschiderea chineză.

